

NAAMGEVING EMERGO-INHOUDSELEMENTEN (beknopt)

De naamgeving van in te voeren items (ook still under construction) zal binnen project zo consistent en eenduidig mogelijk moeten zijn. Over de codering zijn eerder (voorlopige) afspraken gemaakt, en nu door Hub op papier gezet. Dit documentje stuur ik ter informatie mee, maar ook hier adviseer ik jullie je te beperken tot de componenten die volgende week aan bod komen. Eigenlijk komt het er in het kort op neer voor wat betreft:

- *Rollen*: geen vaste codering, gebruik voor ontwikkelaar zo helder mogelijke benaming
- *Taken*: geen vaste codering, gebruik voor student zo helder mogelijke benaming
- *Bronnen*: geen vaste codering, gebruik voor student zo helder mogelijke benaming, maar laat de naam van het in te lezen bestand zo duidelijk mogelijk verwijzen naar de oorsprong van de bron bijvoorbeeld: "2 Vandaag, 20040312, 20h32'-20h48'.wmv"
- *Locaties*: vaste codering voor locaties <casusid>-<componentid>-<elementid>, bijvoorbeeld: "WES-LOC-GVZ", of "WES-LOC-Hal redactie" (; vaste codering voor achtergronden <casusid>-<componentid>-<elementtype-id>-<elementid> bijvoorbeeld: "WES-LOC-IMG-Docent 01"; met WES=Westerschelde, LOC=locaties, IMG=image

NAAMGEVING EMERGO-INHOUDSELEMENTEN (uitgebreid)

Bij het betitelen van de inhoudselementen waarmee we componenten vullen spelen 2 zaken een rol: we moeten zelf kunnen afleiden waarop het element betrekking heeft, en de student moet aan de titel kunnen zien waar het om gaat. De invoerder wil liefst een systematische betiteling, met behulp waarvan hij onmiddellijk het inhoudselement kan lokaliseren. Dat wil zeggen, hij kan zien bij welke component het element hoort, wat voor type inhoudselement het is, en welke specifieke inhoud het element bevat. De student heeft alleen behoefte aan inhoudsinformatie. Hoe meer andere informatie in de titel staat, hoe cryptischer deze voor hem wordt.

In EMERGO zijn wat betreft de naamgeving 3 gevallen te onderscheiden:

1. Het inhoudselement is zichtbaar voor de student. De invoerder moet een "identificatie" invoeren die de student niet te zien krijgt (en die uniek is voor de "tak van de boom" waarin zich dit element bevindt), en hij kan een naam invoeren die de student te zien krijgt (en die niet uniek hoeft te zijn). Voert hij geen naam in, dan krijgt de student de identificatie te zien.
2. Het inhoudselement is zichtbaar voor de student. De invoerder moet een "identificatie" invoeren die ook de student te zien krijgt (en die uniek is voor de "tak van de boom" waarin zich dit element bevindt).
3. Het inhoudselement is niet zichtbaar voor de student. De invoerder moet een "identificatie" invoeren die uniek is voor de "tak van de boom" waarin zich dit element bevindt.

Idealiter zou je misschien willen dat daar waar sprake is van situatie 2 eigenlijk situatie 1 zou moeten gelden. Je kunt dan heel systematisch afspraken maken voor alle in te voeren elementen. Echter, dit zou ook betekenen dat invoerders vaak in triviale gevallen 2 invoervelden moeten vullen. Om het invoeren zo eenvoudig mogelijk te houden is daarom bij een aantal inhoudselementtypen gekozen voor situatie 2.

In recente projecten is in de situaties 1 en 3 bij veel inhoudselementen gebruik gemaakt van een identificatiebetiteling die er min of meer als volgt uitziet:

```
<casusid>-<componentid>-{<instantiatie-id>-}{<node-id>-}{<elementtype-id>-}<elementid>
```

Met:

<casusid> een drieletterige code ter identificatie van de casus

<componentid> een drieletterige code ter identificatie van de componenttemplate

<instantiatie-id> (indien van toepassing) een drieletterige code ter identificatie van de component, indien er van een componenttemplate meer dan 1 component in de casus aanwezig is

<node-id> (0 of meer) drieletterige codes voor alle "knooppunten" (nodes) die liggen tussen het in te voeren element en de component

<elementtype-id> (indien gewenst) een drieletterige code ter identificatie van het soort element

<elementid> een beschrijving van de inhoud van het element; deze beschrijving dient zo eenduidig mogelijk te zijn,

en zal in het algemeen dan ook langer zijn dan 3 karakters

Bij de naamgeving van de componenten kan de invoerder altijd een identificatie invoeren en, per spelrol, een "spelernaam". Dit is echter niet voor alle componenten zinvol, omdat studenten van sommige componenten de naam niet te zien krijgen. Dit geldt bijvoorbeeld voor de gesprekkencomponent. In de bestaande casussen is er geen behoefte geweest om verschillende namen voor verschillende spelrollen te kiezen. Invoerders hebben tot dusver geen systematische codering gebruikt voor de identificatie van componenten. De identificatie van een component was vrijwel altijd gelijk aan de spelernaam.

We zouden de volgende richtlijnen kunnen geven voor de betiteling van de identificaties van de inhoudselementen per component:

LOCATIES:

- locatie (situatie 1): <casusid>-<componentid>-<elementid>
 - o bijvoorbeeld: "OGB-LOC-GVZ", "OPR-LOC-Hal redactie"
- achtergrond (situatie 3): <casusid>-<componentid>-<elementtype-id>-<elementid>
 - o bijvoorbeeld: "OPR-LOC-IMG-Docent 01"
 - o er zijn nog geen afspraken gemaakt over naamgeving van het in te lezen image-bestand

BRONNEN:

- map (situatie 2): geen codering; gebruik een voor de student zo helder mogelijke benaming
- bron (situatie 2): geen codering; gebruik een voor de student zo helder mogelijke benaming
 - o laat de naam van het in te lezen bestand zo duidelijk mogelijk verwijzen naar de oorsprong van de bron (is dat pleonastisch of is dat pleonastisch?)
 - bijvoorbeeld: "2 Vandaag, 20040312, 20h32'-20h48'.wmv"

GESPREKKEN:

Vaak zijn de gesprekken per locatie ingevoerd in een gesprekkencomponent. Dus elke locatie heeft zijn eigen gesprekkencomponent. In dit geval zullen we dus gebruikmaken van een instantiatie-id om de verschillende gesprekkencomponenten van elkaar te kunnen onderscheiden.

- gesprek (situatie 1): <casusid>-<componentid>-<instantiatie-id>-<elementid>
 - o bijvoorbeeld: "OPR-INT-DC1-Orienterend gesprek met docent 01"
- achtergrond (situatie 3): <casusid>-<componentid>-<instantiatie-id>-<elementtype-id>-<elementid>
 - o bijvoorbeeld: "OPR-INT-RCT-IMG-Rector"
 - o er zijn nog geen afspraken gemaakt over naamgeving van het in te lezen imagebestand
- fragment (situatie 3): <casusid>-<componentid>-<instantiatie-id>-<node-id>-<elementtype-id>-<elementid>
 - o bijvoorbeeld: "OPR-INT-DC1-ORI-FRG-Vertelt over zichzelf"
 - o in dit geval is er slechts 1 node-id, en wel een verwijzing naar het gesprek; maar als het fragment dieper in de boomstructuur staat, zullen er meer node-ids zijn (onder "gesprek" en onder "vraag" kunnen fragmenten worden ingevoerd, onder "fragment" kunnen mappen en vragen worden ingevoerd, onder "map" kunnen vragen worden ingevoerd, etc.)
 - o er zijn nog geen afspraken gemaakt over naamgeving van het in te lezen imagebestand; voor de duidelijkheid misschien dezelfde naam aanhouden als de fragmentidentificatie
 - dus: "OPR-INT-DC1-ORI-FRG-Vertelt over zichzelf.flv"
- map (situatie 2): geen codering; gebruik een voor de student zo helder mogelijke benaming
- vraag (situatie 2): geen codering; gebruik een voor de student zo helder mogelijke benaming

BERICHTEN:

- zowel voor map als alle mailtypen (situatie 2): geen codering; gebruik een voor de student zo helder mogelijke benaming

MELDINGEN:

- melding (situatie 3): <casusid>-<componentid>-<elementid>
- o bijvoorbeeld: "OPR-MLD-Uitnodiging van begeleider"

TAKEN:

- taak (situatie 2): geen codering; gebruik een voor de student zo helder mogelijke benaming

SCRIPTS:

- conditie (situatie 3): <casusid>-<componentid>-<elementid>
- o bijvoorbeeld: "OPR-SCR-IF Hal redactie 1e keer OPEN"
- o laat de elementid beginnen met de code "IF", zodat meteen duidelijk is dat het om een conditie gaat
- o bij complexe casussen is het raadzaam meerdere scriptcomponenten te definiëren, bijvoorbeeld 1 voor elke fase; op deze manier kun je de casusstructuur wat overzichtelijker maken; voeg dan in de betiteling van de scriptelementen een instantiatie-id toe tussen de componentid en "IF"
- o het elementid zal meestal in zijn eenvoudige vorm bestaan uit een verwijzing naar een andere component of een inhoudselement uit een andere component (of een timer uit de scriptscomponent zelf) plus een statustestcode
 - gebruik voor de verwijzing naar het inhoudselement de elementid uit de ingevoerde betiteling voor dat element, eventueel, als dat niet duidelijk genoeg is, aangevuld met componentinformatie
 - de statustestcode bestaat in het algemeen uit een statusparameternaam plus de waarde die die parameter moet aannemen; de statusparameternaam dient gelijk te zijn aan de parameternaam die geselecteerd is bij het invoeren van de statustest; gebruik hoofdletters voor de duidelijkheid; gebruik voor de waarde een duidelijke omschrijving; als het bijvoorbeeld om de boolean "true" gaat, kun je hem weglaten, gaat het om "false", gebruik dan "niet"
 - als het elementid moet verwijzen naar verschillende component- en/of inhoudselementstatustests, die met "and" en/of "or" aan elkaar gekoppeld zijn, gebruik dan openings- en sluihtaken om de individuele statustests te onderscheiden, en gebruik de codes "EN" en "OF" om de statustests aan elkaar te koppelen

- actie (situatie 3): <casusid>-<componentid>-<elementid>
- o bijvoorbeeld: "OPR-SCR-Taakoverzicht TOEGANKELIJK"
- o hiervoor gelden dezelfde richtlijnen als voor condities; bij acties verwijzen de elementids altijd maar naar 1 component- of inhoudselementstatus
- timer (situatie 3): <casusid>-<componentid>-<elementid>
- o bijvoorbeeld: "OPR-SCR-TIM toon MLD-Uitnodiging van begeleider"
- o laat de elementid beginnen met "TIM", zodat direct zichtbaar is dat het om een timer gaat
- o geef in de elementid aan waar deze timer voor bedoeld is (wat er moet gebeuren als hij afgaat)

ITEMS:

- vraagitem (situatie 3): <casusid>-<componentid>-<elementid>
- o bijvoorbeeld: "OGB-ITM-VR 01 Waar gaat dit over?"
- o laat de elementid beginnen met "VR", zodat direct zichtbaar is dat het om een vraag gaat
- alternatief (situatie 3): <casusid>-<componentid>-<node-id>-<elementid>

- o bijvoorbeeld: "OGB-ITM-VR 01-ALT a weet niet"
- o de node-id moet verwijzen naar de vraag die bij dit alternatief hoort
- o laat de elementid beginnen met "ALT", zodat direct zichtbaar is dat het om een alternatief gaat
- feedbackconditie (situatie 3): <casusid>-<componentid>-<node-id>-<elementid>
- o bijvoorbeeld: "OGB-ITM-VR 01-FB 1 correct"
- o de node-id moet verwijzen naar de vraag die bij deze feedback hoort
- o laat de elementid beginnen met "FB", zodat direct zichtbaar is dat het om een feedback gaat
- bron en referentie naar bron (situatie 2): geen codering; gebruik een voor de student zo helder mogelijke benaming

TOETSEN:

- toets (situatie 2): geen codering; gebruik een voor de student zo helder mogelijke benaming
- referentie naar item (situatie 3): <casusid>-<componentid>-<elementid>
- o bijvoorbeeld: "OGB-TTS-VR 01 Waar gaat dit over?"
- o NB: het programma bepaalt zelf de in de afspeler getoonde vraagtitels; deze worden (taalafhankelijk) gezet op "vraag 1", "vraag 2", etc.
- feedbackconditie (situatie 3): <casusid>-<componentid>-<node-id>-<elementid>
- o bijvoorbeeld: "OGB-TTS-Intaketoets-FB 1 score minder dan 3"
- o de node-id moet verwijzen naar de toets waarvoor deze feedback geldt
- o laat de elementid beginnen met "FB", zodat direct zichtbaar is dat het om een feedback gaat